

We Lwowie, dnia 5. listopada 1904.

Aleg. 310

Sprawozdanie

komisyi sanitarnej o wniosku posła Marsa w sprawie budowy gmachów potrzebnych na pomieszczenie klinik Wydziału lekarskiego Uniwersytetu lwowskiego.

Wysoki Sejmie!

Sprawa ta była już przedmiotem obrad Wysokiego Sejmu wskutek wniosku p. rektora Rydygiera.

W myśl sprawozdania komisji sanitarnej z dnia 7. października 1903 Ls. 2869/903 Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 24. października 1904 powziął następującą uchwałę:

1. „Wzywa się Wydział krajowy, aby z Wysokim c. k. Rządem ukończył jak najspieszniej rozpoczęte definitywne rokowania, celem nłożenia ostatecznego planu, według którego ma nastąpić: wzniesienie potrzebnych budynków dla pomieszczenia tych klinik Wydziału lekarskiego c. k. Uniwersytetu lwowskiego, które muszą być w najbliższej przyszłości kreowane dla uzupełnienia tego Wydziału na wzór wszystkich innych w Austrii istniejących Wydziałów lekarskich a mianowicie: kliniki chorób nerwowych i umysłowych, kliniki chorób krtani, gardła, nosa i uszu“.

2. „Wzywa się c. k. Rząd, aby nie tylko wyznaczył odpowiednią wydatną kwotę, któraby po przyczynieniu się kraju była dostateczną do pokrycia kosztów wzniesienia budynków dla brakujących klinik, lecz aby zarazem pokrył ze Skarbu Państwa nadwyżkę, która będzie potrzebną, aby w tych budynkach znalazły pomieszczenie nie tylko klinika chorób nerwowych i umysłowych, jakoteż klinika chorób krtani, gardła, nosa i uszu, lecz także klinika syfilityczno-dermatologiczna i okulistyczna“.

3. „Wzywa się c. k. Rząd, aby wstawił na ten cel do preliminarza budżetowego na rok 1904 odpowiednią potrzebną kwotę dla natychmiastowego rozpoczęcia tych budowli“.

4. „Upoważnia się Wydział krajowy, aby w preliminarzu budżetu na rok 1905 stosownie do wyników rokowań z c. k. Rządem, przedstawił Sejmowi odpowiednie wnioski co do potrzebnych na ten cel kredytów“.

Przebieg rokowań w tej sprawie przedstawiony jest dokładnie i wyczerpująco w sprawozdaniu z czynności Departamentu V. Wydziału krajowego za czas od 1. listopada 1902 do 31. 1903 grudnia (str. 20—22) przedłożonem Wysokiemu Sejmowi w obecnej sesyi.

Z tego sprawozdania okazuje się, że c. k. Rząd nie tylko nie zastosował się do przytoczonej powyżej rezolucyi 2/ uchwalonej przez Wysoki Sejm w dniu 24. października 1903, lecz że c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty w reskrypcie z 2. kwie-

tnia 1904 zupełnie ignoruje i milczeniem pomija tę uchwałę sejmową, a natomiast obsta je przytem, aby asanacja kliniki dermatologiczno-syfilitycznej i kliniki okulistycznej była przeprowadzona kosztem funduszu krajowego.

Rokowania więc dotąd nie doprowadziły do żadnego wyniku.

Tymczasem zaś Wydział lekarski lwowski ciągle pozostaje bez kliniki chorób nerwowych i umysłowych i bez kliniki chorób krtani, gardła, nosa i uszu, — a pomieszczenie obecne kliniki dermalogiczno-syfilitycznej i kliniki okulistycznej nie odpowiada potrzebom nauki i nauczania. Ten stan rzeczy nietylko uniemożliwia dalszy pomyślny rozwój Wydziału lekarskiego lwowskiego, lecz w razie dalszej zwłoki tej sprawy żywotnej zagraża po prostu upadek tej instytucyi naukowej, niedawno powołanej do życia.

Komisya sanitarna uważa za zbyt czone na tem miejscu jeszcze raz przytaczać wszystkie te okoliczności, które przekonywują, że nowe budynki kliniczne we Lwowie powinny być wzniesione w ten sposób, iżby w nich znalazły odpowiednie pomieszczenie wszystkie cztery kliniki wyżej wymienione. Również nie ma potrzeby wyliczać tu ponownie tych wszystkich okoliczności, które uzasadniają słusne żądania nie tylko Wydziału krajowego ale także Wysokiego Sejmu, aby c. k. Skarb państwa w całości pokrył te koszta, jakie wynikną z pomieszczenia w nowych budynkach klinicznych także kliniki dermatologiczno-syfilitycznej i kliniki okulistycznej.

Wszystkie te motywy zawarte są w sprawozdaniu komisji sanitarnej z dnia 7. października 1903 Ls. 2869.

Osiągnięciu porozumienia w tej sprawie stoi na przeszkodzie stanowisko c. k. Rządu, który żąda, aby fundusz krajowy pokrył $\frac{2}{3}$ całych kosztów nowych budynków klinicznych, które łącznie z kwotą potrzebną na zakupno gruntu wynoszą około $1\frac{1}{2}$ miliona koron, podczas gdy Wydział krajowy wychodzi ze słusznego stanowiska zasadniczego, że przyczynienie się kraju nie powinno być wyższe, niż wyniosłby koszt zbudowania i urządzenia szpitala na taką ilość łózek, ile klinika ma ich pomieścić, licząc (na podstawie nabytych doświadczeń) po 2.400 K. od jednego łózka.

Ponieważ w budynkach projektowanych na pomieszczenie czterech klinik ma być 200 łózek, przeto fundusz krajowy mógłby do kosztów budowy przyczynić się kwotą 480.000 K, a nadto pokryć co najwyżej połowę kosztów zakupna gruntu t. j. 117.200 K. razem więc kwotą 597.200 K.

Różnica więc między żądaniem c. k. Rządu a ofertą Wydziału krajowego, która jest znaczną i wynosi prawie tyle, ile nadwyżka kosztów budowy potrzebna na to, aby w nowych budynkach znalazły pomieszczenie wszystkie cztery w mowie będące kliniki, a więc także klinika dermatologiczno-syfilityczna i klinika okulistyczna.

Rozwiązanie sprawy jest wszakże możebne i proste, wtedy, gdy c. k. Rząd stosuje się do rezolucyi 2., uchwalonej przez Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 24. października 1903 i pokryje przedewszystkiem nadwyżkę wynikającą z pomieszczenia w nowych budynkach także kliniki dermatologiczno-syfilitycznej i kliniki okulistycznej, a oprócz tego na c. k. skarb państwa przyjmie $\frac{1}{3}$ część reszty kosztów.

Komisya sanitarna zatem wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do rokowań z c. k. Rządem i do ewentualnego przedłożenia Sejmowi możliwie na najbliższej sesji sejmowej wniosku budowy brakujących klinik na podstawie szerszego projektu budowy, t. j. aby w powstać mających gmachach dla kliniki dla chorób umysłowych i nerwowych jakoteż dla kliniki chorób krtani, gardła, nosa i uszu, także pomieszczone zostały klinika dermatologiczno-syfilityczna i klinika okulistyczna.

Za Przewodniczącego :

Mars.

Sprawozdawca :

Gołuchowski.